

Bruksela, 27 listopada 2025 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0096(COD)

15615/25
ADD 2

TRANS 559
CODEC 1854

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Rada

Nr poprz. dok.: 14969/2/25 ADD 2

Dotyczy: Pakiet w sprawie zdatności do ruchu drogowego Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów i danych rejestracyjnych pojazdów zapisanych w krajowych rejestrach pojazdów oraz uchylającej dyrektywę Rady 1999/37/WE
– Podejście ogólne

Delegacje otrzymują w załączeniu załącznik II do wyżej wymienionego wniosku.

Część II dowodu rejestracyjnego

1. Ta część może być wdrazana w jednej z dwóch postaci: jako dokument papierowy lub jako karta elektroniczna. Cechy charakterystyczne dokumentu papierowego zostały wyszczególnione w pkt 2, a cechy karty elektronicznej w pkt 3.

Specyfikacje części II dowodu rejestracyjnego w wersji papierowej

- a) Całkowite wymiary dowodu rejestracyjnego nie mogą być większe niż format A4 (210 × 297 mm) lub okładka formatu A4.
- b) Papier użyty do wykonania części II dowodu rejestracyjnego musi być zabezpieczony przed fałszerstwem poprzez użycie co najmniej dwóch z poniższych technik:
 - (i) grafiki,
 - (ii) znaku wodnego,
 - (iii) włókien fluorescencyjnych, lub
 - (iv) znaków fluorescencyjnych.

Państwa członkowskie mogą dowolnie stosować dodatkowe zabezpieczenia.

- c) Część II dowodu rejestracyjnego może składać się z kilku stron. Państwa członkowskie ustalają ilość stron zgodnie z informacją zawartą w dokumencie i jego planie.
- d) Strona pierwsza części II dowodu rejestracyjnego zawiera
 - (i) nazwę państwa członkowskiego wydającego część II dowodu rejestracyjnego,

(ii) symbol odróżniający państwa członkowskiego wydającego część II dowodu rejestracyjnego,
a mianowicie:

B: Belgia

BG: Bułgaria

CZ: Republika Czeska

DK: Dania

D: Niemcy

EST: Estonia

GR: Grecja

E: Hiszpania

F: Francja

HR: Chorwacja

IRL: Irlandia

I: Włochy

CY: Cypr

LV: Łotwa

LT: Litwa

L: Luksemburg

H: Węgry

M: Malta

NL: Niderlandy

A: Austria

PL: Polska

P: Portugalia

RO: Rumunia

SLO: Słowenia

SK: Słowacja

FIN: Finlandia

S: Szwecja

(iii) nazwę właściwego organu,

(iv) wyrazy „część II dowodu rejestracyjnego”, wydrukowane dużą czcionką w języku lub językach państw członkowskich wydających dowód rejestracyjny; znajdują się one również, odpowiednio dalej, wydrukowane małą czcionką w innych językach Unii Europejskiej,

(v) wyrazy „Unia Europejska”, wydrukowane w języku lub językach państwa członkowskiego wydającego część II dowodu rejestracyjnego,

(vi) numer dokumentu.

e) Część II dowodu rejestracyjnego zawiera również następujące dane, poprzedzone odpowiednimi zharmonizowanymi kodami wspólnotowymi:

(A) numer rejestracyjny,

(B) data pierwszej rejestracji pojazdu,

(C) dane osobowe,

(C.1) posiadacz dowodu rejestracyjnego,

(C.1.1) nazwisko lub nazwa firmy,

(C.1.2) inna(-e) nazwa(-y) lub inicjał(-y) (w stosownych przypadkach),

(C.1.3) adres w państwie członkowskim rejestracji w dniu wydania dokumentu,

(C.4) w przypadku gdy dane szczegółowe wymienione w II.6, kod C.2, nie są zawarte w świadectwie rejestracji, odniesienie do faktu, że posiadacz świadectwa rejestracji:

a) jest właścicielem pojazdu,

b) nie jest właścicielem pojazdu,

c) nie jest określony w dowodzie rejestracyjnym jako właściciel pojazdu,

(D) pojazd:

(D.1) marka,

(D.2) typ,

– model (jeżeli jest dostępny),

– model (jeżeli jest dostępny),

(D.3) opis(-y) handlowy(-e),

(D.3) opis(-y) handlowy(-e),

(J) kategoria pojazdu,

(J.1) nadwozie,

(K) numer homologacji typu całego pojazdu (jeżeli jest dostępny)

f) Część II dowodu rejestracyjnego może również zawierać następujące dane, poprzedzone odpowiednimi zharmonizowanymi kodami unijnymi:

(C) dane osobowe,

(C.2) właściciel pojazdu (należy podać wszystkich właścicieli),

(C.2.1) nazwisko lub nazwa firmy,

(C.2.2) inna(-e) nazwa(-y) lub inicjał(-y) (w stosownych przypadkach),

(C.2.3) adres w państwie członkowskim rejestracji w dniu wydania dokumentu,

(C.2.a) adres e-mail właściciela lub posiadacza dowodu rejestracyjnego,

(C.3) osoba fizyczna lub prawna, która może użytkować pojazd na podstawie tytułu prawnego innego niż prawo własności,

(C.3.1) nazwisko lub nazwa firmy,

(C.3.2) inna(-e) nazwa(-y) lub inicjał(-y) (w stosownych przypadkach),

(C.3.3) adres w państwie członkowskim rejestracji w dniu wydania dokumentu,

(C.5), (C.6) jeżeli zmiana w danych osobowych podanych w lit. e), kod (C.2) lub kod (C.3) nie powoduje wydania nowej części II dowodu rejestracyjnego, nowe dane osobowe odpowiadające tym punktom mogą zostać zawarte pod kodem (C.5) lub (C.6); zostają one przydzielone zgodnie z odniesieniami w lit. e) kod (C.2) i kod (C.3).

g) Państwa członkowskie mogą dołączyć dodatkowe informacje w części II dowodu rejestracyjnego, w szczególności mogą dodać między nawiasami do kodów identyfikacyjnych, jak ustanowiono w lit. e) i f), dodatkowe kody krajowe.

3. Specyfikacje części II dowodu rejestracyjnego w postaci karty elektronicznej (alternatywnej dla dowodu w wersji papierowej opisanego w pkt 2)

a) *Format karty i dane do bezpośredniego odczytu*

Jako kartę mikroprocesorową kartę chipową projektuje się zgodnie ze standardami wspomnianymi w lit. e).

Na przedniej i tylnej stronie karty wydrukowane są przynajmniej te dane, które zostały wyszczególnione w pkt 2, lit. d) i e) dane te muszą być czytelne dla oka ludzkiego (minimalna wielkość czcionki: 6 punktów drukarskich) i są one nadrukowane w określony sposób. (Przykłady możliwych układów ukazane są na rysunku 2 na końcu niniejszej sekcji).

(i) Nadruk podstawowy

Strona przednia

1) Po prawej stronie chipu:

w języku lub językach państwa członkowskiego wydającego dowód rejestracyjny

- wyrazy „Unia Europejska”;
- nazwa państwa członkowskiego wydającego dowód rejestracyjny;
- wyrazy „część II dowodu rejestracyjnego”, wydrukowane dużą czcionką;
- inne (np. poprzednie krajowe) oznaczenie równoważnego dokumentu (nieobowiązkowe);
- nazwę właściwego organu (alternatywnie także w postaci indywidualnego nadruku zgodnie z ppkt (ii));
- wyraźny kolejny numer dokumentu używanego w państwie członkowskim (alternatywnie także w postaci indywidualnego nadruku zgodnie z ppkt (ii)).

2) Powyżej chipu:

symbol odróżniający państwa członkowskiego wydającego dowód rejestracyjny, biały na niebieskim prostokącie i otoczony dwunastoma żółtymi gwiazdami:

B: Belgia

BG: Bułgaria

CZ: Republika Czeska

DK: Dania

D: Niemcy

EST: Estonia

GR: Grecja

E: Hiszpania

F: Francja

HR: Chorwacja

IRL: Irlandia

I: Włochy

CY: Cypr

LV: Łotwa

LT: Litwa

L: Luksemburg

H: Węgry

M: Malta

NL: Niderlandy

A: Austria

PL: Polska

P: Portugalia

RO: Rumunia

SLO: Słowenia

SK: Słowacja

FIN: Finlandia

S: Szwecja

3) Państwa członkowskie mogą rozważyć dodanie przy dolnej krawędzi uwagi wydrukowanej małą czcionką w języku narodowym lub językach narodowych, o treści: „Niniejszy dokument powinien być przechowywany w bezpiecznym miejscu poza pojazdem”.

4) Podstawowym kolorem karty jest kolor czerwony (Pantone 194); alternatywnie możliwe jest przejście od czerwieni do bieli.

5) Symbol przedstawiający koło (zob. proponowany rozkład) jest nadrukowany na obszarze przeznaczonym do zadrukowania w górnym lewym rogu na przedniej stronie karty.

6) W pozostałym zakresie stosuje się przepisy lit. (m).

(ii) Indywidualny nadruk

Indywidualny nadruk zawiera następujące informacje:

Tył

Na tylnej stronie powinny znajdować się przynajmniej pozostałe dane wyszczególnione w pkt 2 lit e).

Zgodnie z pkt 2 lit g) do poprzedzających zharmonizowanych kodów wspólnotowych mogą zostać dodane indywidualne kody krajowe.

Te dane dotyczące pojazdu są następujące:

(C.2) właściciel pojazdu,

(C.2.1) nazwisko(-a) lub nazwa firmy,

(C.2.2) inna(-e) nazwa(-y) lub inicjał(-y) (w stosownych przypadkach),

(C.2.3) adres w państwie członkowskim rejestracji w dniu wydania dokumentu,

(D.1) marka,

(D.2) typ (model/wersja, w stosownych przypadkach),

(D.3) opis(-y) handlowy(-e),

(E) numer identyfikacyjny pojazdu,

(J) kategoria pojazdu,

(J.1) nadwozie,

(K) numer homologacji typu pojazdu (jeżeli jest dostępny).

Ewentualnie na tylnej stronie karty można umieścić dodatkowe dane z pkt 2 lit. f) (ze zharmonizowanymi kodami) i pkt 2 lit. g).

Strona przednia

- (1) nazwa właściwego organu – zob. też ppkt (i),
- (2) nazwa organu wydającego dowód rejestracyjny (nieobowiązkowo),
- (3) wyraźny kolejny numer dokumentu używanego w państwie członkowskim – zob. również ppkt (i),
- (4) następujące dane z pkt 2 lit. e),
- (5) zgodnie z pkt 2 lit g) do poprzedzających zharmonizowanych kodów wspólnotowych mogą zostać dodane indywidualne kody krajowe:
 - (A) numer rejestracyjny (oficjalny numer rejestracji),
 - (B) data pierwszej rejestracji pojazdu.

Tył

- (iii) Fizyczne zabezpieczenia kart elektronicznych

Do zagrożeń dla fizycznego bezpieczeństwa dokumentów należą:

- (1) Produkcja kart fałszywych: przez sporządzenie nowej karty, odznaczającej się znacznym podobieństwem do właściwego dokumentu, zarówno w drodze sporządzenia jej od zera, jak i skopiowania dokumentu oryginalnego.
- (2) Wprowadzenie do karty zmian rzeczowych: zmiana właściwości dokumentu oryginalnego, np. modyfikacja niektórych danych wydrukowanych na dokumencie.

Z zasady zaleca się stosowanie przede wszystkim technik oznaczonych gwiazdką, gdyż dzięki nim funkcjonariusze organów ochrony porządku publicznego mogą zweryfikować autentyczność karty bez użycia szczególnych środków.

Materiał wykorzystany do części II dowodu rejestracyjnego jest zabezpieczony przed fałszerstwem przy zastosowaniu co najmniej trzech z następujących technik:

- mikrodruku,
- druku giloszowego*,
- druku irysowego,
- grawerowania laserowego,
- ultrafioletowego tuszu fluorescencyjnego,
- tuszów zmieniających barwę zależnie od kąta widzenia*,
- tuszów zmieniających barwę pod wpływem temperatury (tuszów ciepłoczułych)*,
- hologramów indywidualnych*,
- zmiennych obrazów laserowych,
- zmiennych obrazów optycznych.

Państwa członkowskie mogą dowolnie stosować dodatkowe zabezpieczenia.

b) *Przechowywanie i ochrona danych*

Następujące dane, poprzedzone zharmonizowanymi wspólnymi kodami (w stosownych przypadkach – w powiązaniu z poszczególnymi kodami państw członkowskich, zgodnie z pkt 2 lit. g)), należy lub można umieścić na powierzchni karty zawierającej widoczne informacje określone w lit. a):

- (i) dane zgodnie z pkt 2 lit. d) i e).

Wszystkie dane wyszczególnione pkt 2 lit. d) i e) zostają obowiązkowo umieszczone na karcie.

(ii) inne dane zgodnie z pkt 2 lit. f).

Ponadto państwa członkowskie mogą w niezbędnym zakresie umieszczać więcej danych, niż przewiduje pkt 2 lit. f).

(iii) inne dane zgodnie z pkt 2 lit. g).

Na karcie – według uznania – można umieścić inne dane dotyczące pojazdu.

Dane z ppkt (i) i (ii) umieszcza się w dwóch odpowiadających plikach o przejrzystej strukturze (zob. ISO/IEC 7816-4). Państwa członkowskie mogą określić przechowywanie danych z ppkt (iii) zgodnie z własnymi wymogami.

Na plikach tych nie ma ograniczeń odczytu.

Dostępność wpisywania do tych plików jest zastrzeżona dla właściwych organów krajowych (oraz upoważnionych przez nie agencji) państwa członkowskiego wydającego kartę elektroniczną.

Dostępność wpisywania jest dopuszczalna jedynie po asymetrycznej legalizacji w drodze wymiany klucza w ramach każdej sesji dostępu dla ochrony sesji między kartą rejestracyjną pojazdu i modulem zabezpieczającym (np. kartą modułu zabezpieczającego) właściwych organów krajowych (lub ich upoważnionych agencji). Dlatego też zgodnie z ISO/IEC 7816-8 świadectwa weryfikacji kart podlegają wymianie przed postępowaniem legalizacyjnym. Świadectwa weryfikacji kart zawierają odpowiednie publiczne klucze do pobrania i wykorzystania w kolejnym postępowaniu legalizacyjnym. Świadectwa te są podpisane przez właściwe władze państwowe i zawierają przedmiot legalizacji (upoważnienie posiadacza świadectwa) zgodnie z ISO/IEC 7816-9 w celu zakodowania w karcie specjalnego upoważnienia. Upoważnienie to dotyczy właściwego organu krajowego (np. aby uaktualnić pole danych).

Odpowiednie klucze publiczne właściwego organu krajowego są przechowywane jako poufny zapis (główny klucz publiczny) w karcie.

Specyfikacja plików i komend potrzebnych przy postępowaniu legalizacyjnym i dokonywaniu wpisów leży w zakresie odpowiedzialności państw członkowskich. Zapewnienie bezpieczeństwa musi być zatwierdzone przez powszechne kryteria oceny zgodnie z EAL4+. Rozszerzenia są następujące: 1. AVA MSU.3 Analiza i badania w stanach zagrożenia; 2. AVA VLA.4 Wysoka odporność.

(iv) dane weryfikacyjne dotyczące autentyczności rejestrowanych danych

Organ wydający umieszcza swój elektroniczny podpis pod pełnymi danymi pliku zawierającego dane z ppkt (i) i (ii) i przechowuje je w odnośnym pliku. Podpisy te pozwalają na sprawdzenie autentyczności przechowywanych danych. Karty zawierają następujące dane:

- (1) elektroniczny podpis pod danymi rejestracyjnymi odnoszącymi się do ppkt (i),
- (2) elektroniczny podpis pod danymi rejestracyjnymi odnoszącymi się do ppkt (ii).

W celu weryfikacji tych elektronicznych podpisów na karcie powinny być przechowywane:

- (1) świadectwa wydających organów umieszczających podpisy w odniesieniu do danych z ppkt (i) i (ii).

Podpisy elektroniczne i świadectwa są dostępne do odczytu bez ograniczeń. Dostępność wpisywania do podpisów elektronicznych i świadectw jest zastrzeżona dla właściwych organów krajowych.

c) *Interfejs*

Do interfejsu należy używać kontaktów zewnętrznych. Łączenie kontaktów zewnętrznych z transponderem jest opcjonalne.

d) *Pojemność pamięci karty*

Pojemność pamięci karty musi wystarczyć do przechowania danych wymienionych w lit b).

e) Normy

Stosowane karty elektroniczne i czytniki muszą być zgodne z następującymi normami:

ISO 7810	Standardy dla kart identyfikacyjnych (kart plastikowych): Charakterystyki fizyczne
ISO 7816-1 i -2:	Charakterystyki fizyczne kart elektronicznych, wymiary i rozmieszczenie styków
ISO 7816-3	Charakterystyka elektryczna kontaktów, protokoły transmisji,
ISO 7816-4	Treść przekazu, struktura danych umieszczonych na karcie elektronicznej, architektura zabezpieczenia, mechanizmy dostępu
ISO 7816-5	Struktura identyfikatorów zastosowań, wybór i zastosowanie identyfikatorów aplikacji, system numeracji i procedura rejestracji identyfikatorów aplikacji
ISO 7816-6	Elementy danych wymieniane z otoczeniem
ISO 7816-8	Elektroniczne karty stykowe – Polecenia międzybranżowe związane z bezpieczeństwem
ISO 7816-9	Elektroniczne karty stykowe – Bardziej złożone komendy międzybranżowe

f) *Charakterystyka techniczna i protokoły transmisji*

Wymagany jest format ID-1 (wymiar normalny, zob. ISO/IEC 7810).

Karta utrzymuje protokół transmisji T = 1 pod względem zgodności z ISO/IEC 7816-3. Ponadto można utrzymywać pozostałe protokoły transmisji, np. T = 0, USB lub protokoły bezstykowe.

W przypadku transmisji bitu stosuje się „konwencję bezpośrednią” (zob. ISO/IEC 7816-3).

(i) Napięcie zasilania, napięcie programowania

Karta pracuje z $V_{cc} = 3V (+/0,3V)$ bądź z $V_{cc} = 5V (+/0,5V)$. Karta nie wymaga napięcia programowania na styku C6.

(ii) Kasowanie odpowiedzi

Bajt informacji o wielkości pola karty znajduje się w ATR w znaku TA3. Wartość ta wynosi co najmniej „80h” (= 128 bitów).

(iii) Protokół wyboru parametru

Utrzymanie protokołu parametru (PPS) w zgodności z ISO/IEC 7816-3 jest obowiązkowe. Jest on używany do wyboru T = 1, jeśli T = 0 jest dodatkowo obecny na karcie, oraz do negocjowania parametrów Fi/Di w celu uzyskania wyższego tempa transmisji.

(iv) Protokół transmisji T = 1

Utrzymanie połączeń łańcuchowych jest obowiązkowe.

Dopuszczalne są następujące uproszczenia:

- (1) Bajt NAD: nieużywany (NAD należy ustawić na „00”),
- (2) S-block ABORT: nieużywany,
- (3) Błąd stanu S-block VPP: nieużywany.

Urządzenie informujące o wielkości pola (IFSD) wyznacza się z IFD niezwłocznie po ATR, tj. IFD przesyła żądanie S-Bloku IFS po ATR i karta odsyła S-Blok IFS. Zalecaną wartością dla IFSD są 254 bajty.

g) *Zakres temperatury*

Dowód rejestracyjny w formacie karty inteligentnej działa prawidłowo we wszystkich warunkach klimatycznych zwykle przeważających na obszarach Unii i przynajmniej w zakresie temperatury wyszczególnionym w ISO 7810. Karty mogą działać prawidłowo w warunkach wilgotności od 10 % do 90 %.

h) *Trwałość fizyczna*

Karta używana zgodnie ze specyfikacjami dotyczącymi środowiska i zasilania musi działać prawidłowo przez okres dziesięciu lat. Materiał, z którego wykonuje się kartę, należy wybierać w sposób zapewniający jej taki okres trwałości.

i) *Właściwości elektryczne*

Podczas użytkowania karty muszą być zgodne z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2144 pod względem kompatybilności elektromagnetycznej oraz muszą być chronione przed wyładowaniami elektrostatycznymi.

j) *Struktura pliku*

Tabela 4 wymienia obowiązkowe pliki podstawowe (EF) aplikacji DF (zob. ISO/IEC 7816-4) DF.Registration. Wszystkie te pliki charakteryzują się przejrzystą strukturą. Wymogi dostępu są podane w lit. b). Rozmiary plików określają same państwa członkowskie stosownie do swoich wymagań.

Tabela 4

Nazwa pliku	Identyfikator pliku	Opis
EF.Registration_A	„D001”	Dane rejestracyjne zgodnie z pkt 2 lit. d) i e):
EF.Signature_A	„E001”	Podpis elektroniczny pod pełną zawartością danych w EF.Registration_A
EF.C.IA_A.DS	„C001”	Świadcstwo X.509v3 organu wydającego umieszczającego podpisy dotyczące EF.Signature_A
EF.Registration_B	„D011”	Dane rejestracyjne zgodnie z pkt 2 lit. f)
EF.Signature_B	„E011”	Podpis elektroniczny pod pełną zawartością danych w EF.Registration_B
EF.C.IA_B.DS	„C011”	Świadcstwo X.509v3 organu wydającego umieszczającego podpisy dotyczące EF.Signature_B

k) Struktura danych

Świadectwa przechowywane są w formacie X.509v3 zgodnie z ISO/IEC 9594-8.

Podpisy elektroniczne są przechowywane w sposób przejrzysty.

Dane rejestracyjne są przechowywane jako dane obiektowe BER-TLV (zob. ISO/IEC 7816-4) w odpowiednich plikach elementarnych. Pola wartości są zakodowane jako pliki ASCII, jak to określa norma ISO/IEC 8824-1, wartości „C0”-„FRF” są określone przez ISO/IEC 8859-1 (zestaw liter łacińskich 1), ISO/IEC 8859-2 (zestaw liter łacińskich 2 dla Europy Środkowej i Wschodniej) lub ISO/IEC 8859-7 (zestaw liter greckich) lub ISO/IEC 8859-5 (zestaw liter cyrylicy). Daty występują w formacie RRRRMMDD.

Tabela 1 wymienia znaczniki identyfikujące dane obiektowe odpowiadające danym rejestrowym w pkt 2 lit. d) i e) wraz z danymi dodatkowymi z lit. a). Jeśli nie postanowiono inaczej, dane obiektowe wymienione w tabeli 5 są obowiązkowe. Opcjonalne dane obiektowe można pominąć. Kolumna znaczników wskazuje na poziom umieszczenia w obiektach.

Tabela 1

Znacznik			Opis
„78”			Organ odpowiedzialny za zgodny przydział znaczników, mieszczący się w obiekcie „4F” (zob. ISO/IEC 7816-4 i ISO/IEC 7816-6)
	„4F”		Identyfikator aplikacji (zob. ISO/IEC 7816-4)
„73”			Szablon międzybranżowy (zob. ISO/IEC 7816-4 i ISO/IEC 7816-6) odpowiadający obowiązkowym danym dowodu rejestracyjnego część 2, mieszczącym

Znacznik			Opis
			wszystkie kolejne obiekty
	„80”		Wersja definicji znacznika
	„9F33”		Nazwa państwa członkowskiego wydającego dowód rejestracyjny część 2
	„9F34”		Inne (np. poprzednie krajowe) oznaczenie równoważnego dokumentu (nieobowiązkowe)
	„9F35”		Nazwa właściwego organu
	„9F36”		Nazwa organu wydającego dowód

Znacznik			Opis
			rejestracyjny (nieobowiązkowe)
	„9F37”		<p>Użyty zestaw liter: „00”:</p> <p>ISO/IEC 8859-1 (zestaw liter łacińskich 1)</p> <p><u>ISO/IEC 8859-2</u> <u>(zestaw liter łacińskich 2 dla Europy Środkowej i Wschodniej)</u></p> <p>„01”:</p> <p>ISO/IEC 8859-5 (zestaw liter cyrylicy)</p> <p>„02”:</p> <p>ISO/IEC 8859-7 (zestaw liter greckich)</p>
	„9F38”		Wyraźny kolejny numer dokumentu używany

Znacznik				Opis
				w państwie członkowskim
	„81”			Numer rejestracyjny
	„82”			Data pierwszej rejestracji
	„A3”			Pojazd, mieszczący się w obiektach „87”, „88” i „89”
		„87”		Marka pojazdu
		„88”		Typ pojazdu
		„89”		Opisy handlowe pojazdu
	„8A”			Numer identyfikacyjny pojazdu
	„8F”			Numer homologacji typu

Tabela 3 wymienia znaczniki identyfikujące dane obiektowe odpowiadające danym rejestrowym z pkt. 2 lit. [f](#)). Dane obiektowe wymienione w tabeli 6 są nieobowiązkowe.

Tabela 3

Znacznik				Opis
„78”				Organ odpowiedzialny za zgodny przydział znaczników, mieszczący się w obiekcie „4F” (zob. ISO/IEC 7816-4 i ISO/IEC 7816-6)
	„4F”			Identyfikator aplikacji (zob. ISO/IEC 7816-4)
„74”				Szablon międzybranżowy (zob. ISO/IEC 7816-4 i ISO/IEC 7816-6) odpowiadający nieobowiązkowym danym dowodu rejestracyjnego

Znacznik				Opis
				część 1 pkt 2 lit.f), mieszczącym wszystkie kolejne obiekty
	„80”			Wersja definicji znacznika
	„A1”			Dane osobowe mieszczące się w obiektach „A7”, „A8” i „A9”
		„A7”		Właściciel pojazdu, mieszczący się w obiektach „83”, „84” i „85”
			„83”	Nazwisko lub nazwa firmy
			„84”	Inne nazwy lub inicjały (nieobowiązkowo)

Znacznik				Opis
			„85”	Adres w państwie członkowskim
		„A8”		Drugi właściciel pojazdu, mieszczący się w obiektach „83”, „84” i „85”
			...	
		„A9”		Osoba, która może używać pojazdu na podstawie prawnej innej niż własność mieszcząca się w obiektach „83”, „84” i „85”
			...	
	„98”			Kategoria pojazdu

Strukturę i format danych zgodnie z pkt 2 lit. g) określają państwa członkowskie.

l) Odczyt danych rejestracyjnych

Wybór aplikacji

Aplikację „Rejestracja pojazdu” wybiera się poprzez polecenie SELECT DF (według nazwy, zob. ISO/IEC 7816-4) z identyfikatorem aplikacji (AID). Wartość AID określa laboratorium wybrane przez Komisję Europejską.

(ii) Odczyt danych z plików

Pliki odpowiadające pkt 2 lit. d), e) i f) wybiera się poprzez polecenie SELECT (zob. ISO/IEC 7816-4) z parametrami polecenia P1 ustawionymi na „02”, P2 ustawionymi na „04” i polem danych dotyczących poleceń zawierającym identyfikator pliku (zob. lit j) tabela 4). Szablon zwrotny FCP zawiera wielkość pliku, która może być przydatna do odczytu tych plików.

Pliki te odczytuje się poprzez READ BINARY (zob. ISO/IEC 7816-4) przy braku pola danych dotyczącego poleceń i Le ustawionym na długość spodziewanych danych, przy zastosowaniu krótkiego Le.

(iii) Weryfikacja autentyczności danych

Aby zweryfikować autentyczność przechowywanych danych rejestracyjnych, można sprawdzić odpowiedni podpis elektroniczny. Oznacza to, że oprócz danych rejestracyjnych z karty rejestracyjnej można również odczytać odpowiedni podpis elektroniczny.

Klucz publiczny potrzebny do sprawdzenia podpisu można pobrać odczytując z karty rejestracyjnej świadectwo odpowiedniego organu wydającego. Świadectwa zawierają klucze publiczne odpowiednich organów. Weryfikacji podpisu można dokonać przy użyciu innego systemu niż karta rejestracyjna.

Państwa członkowskie mogą swobodnie pobierać klucze publiczne i świadectwa w celu weryfikacji świadectwa organu wydającego.

m) Przepisy szczególne

Niezależnie od pozostałych przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie państwa członkowskie, po powiadomieniu Komisji Europejskiej, mogą dodawać kolory, znaki lub symbole. Oprócz tego w przypadku niektórych danych z lit. b) ppkt (iii) państwa członkowskie mogą zezwolić na format XML i mogą zezwolić na dostęp poprzez TCP/IP. Państwa członkowskie, za zgodą Komisji Europejskiej, mogą dodać na karcie rejestracyjnej inne aplikacje, w odniesieniu do których nie istnieją jeszcze zharmonizowane przepisy lub dokumenty na szczeblu UE (np. świadectwo zdatości do ruchu drogowego) w celu uwzględnienia dodatkowych usług związanych z pojazdami.
